

Stopy duše 3/2020

Emanuel Hauner: Encyklopedie zapomenutého vědění (Pokračování.)

Allegorie, alegorie. (ř).

Jinotaj. Obrazné vyjádření nějaké myšlenky neb pojmu. Líčením (slovním neb výtvarným) nějakého dění zakrývá nebo i znázorňuje se nějaká myšlenka nebo pravda, jež buď nemá býti na prvý ráz pochopena, nebo jest v obraze zakryta tak, že ji pozná jen zasvěcenec, nebo nejasná, těžko vyjádřitelná myšlenka má býti tím obrazem přiblížena pochopení ostatních.

Alexandrinská škola.

V hlavním městě starověkého Egypta záhy po založení (332 př. Kr.) zapustily kořeny hlavně vědy. Na tomto bodě, kde stýkaly se dvě mohutné kultury, hellenská a egyptská, vznikly ponenáhlu prosakováním orientálních názorů nové myšlenkové proudy z nichž vzešel novoplatonismus a gnosticismus. Oba směry udržely se dodnes; dědicem gnosticismu je křesťanství.

Altruismus. (l.)

Činnost pro jiné bez ohledu na sebe. Filosoficky jest altruismus částí individualismu (jako opak egoismu) a znamená, že jednajícím jsou jiné osoby předmětem mravních projevů.

Altruistický. (l.)

Nezištný, nesobecký.

Amen. (hebr.)

Znamená: tak jest, staniž se. Toto slovo hojně se vyskytuje v modlitbách náboženství, jež vyšla ze Židovství.

Amenti. (e.)

Království Osirise; záhrobí, podsvětí starých Egyptanů. Když člověk zemře,

vyjde mu duše z těla ústy a je provázena do Amenti Anubisem či Hermanubisem (synem Osiridovým); tam spolu s Horem váží Anubis duši na vahách spravedlnosti před Osirisem, načež tento svrchovaný soudce, sedící uprostřed 42 přísedících, vyřkne nad ní svůj rozsudek.

Amesha Spenta. (p.)

Amšaspendové, jichž bylo šest, byli andělé či božské síly v náboženství Zoroastrově; jsou ve spojení s Ahuramazdou, jenž jest jich doplňkem a vyvrcholením.

Amorfni. (ř.)

Znamená bez podoby, bez tvaru.

Amulet. (arab.)

Jest talisman upravený tak, aby se dal nositi jako přívěšek, zejména na krku; amulet znamená to, co se nosí zavěšeno. Ostatně viz heslo Talisman.

Anâgamin. (skt.)

Duše, jež nikdy již se nevrátí v pozemský život.

Analogie. (ř.)

Obdoba, souhlasnost, shoda, podobnost. - Poznáváme něco z analogie. Poznání nazýváme tehdy analogické, je-li vyvozeno z podoby (obdoby) poznávané věci s věcí jinou. Analogie jest jedna z hlavních metod okultního bádání a s úspěchem byla užívána Papusem (dr. G. Encaussem).

Analysa, analýza. (ř.)

Rozbor, rozložení. Filosofická analysa jest myšlenkový postup, jímž rozebíráme nějaký pojem až k základním jeho znakům. Opak analysy je synthesisa.

Analysovatí

znamená rozebíratí, rozkládatí v jednotlivosti pro podrobné a dokonalé seznání něčeho.

Analytika

byla částí aristotelovské logiky; pojednávala o závěru a důkazu.

Ananda. (skt)

Slast', blaženství, štěstí.

Anandamaya-Kosha. (skt.)

Schránka vyššího já; tělo budhické, životní duch.

Anastasis. (ř.)

Nepřetržitá existence duše.

Anathema. (ř.)

Kletba, uvalená na bludaře neb veliké zločince, a v důsledku toho znamená anathema též vyobcování ze společenství, z církve. - Kletba církevní ce středověku vždy nesla s sebou hrůzné sociální důsledky.

Andreä,

Jan Valentin (1586-1654), protestantský theolog a kazatel. Někteří dějepisci považují ho za tvůrce bratrstva Růže a Kříže a zdá se, že neprávem, ježto sám se stavěl proti theosofii a mystice své doby. Známý jsou vztahy našeho J. A.

Komenského s J. V. Andreä, u něhož Komenský hledal cestu k činným stykům s bratrstvem R. a K.

Androgyn. (ř.)

Muž-žena; bytost obojího pohlaví.

Android. (ř.)

Název znamenitých uměle zhotovených strojů mechanických v podobě člověka; středověk jim připisoval schopnost samočinného myšlení, mluvení a pohybování. Vypravuje se, že Řezenský biskup Albert, zvaný veliký (XIII. stol.), sestrojil takového člověka z kovu, jež mu v učené hádce rozbil sv. Tomáš Aquinský.

Anesthesia (ř.)

necitlivost, přivosezá na př. hypnosou.

Angelologie (ř.)

jest část věrouky (dogmatiky), pojednávající o andělech dobrých i zlých (padlých). Křesťanství přijalo nauku o duchovních bytostech, které nikdy se něvtělují, od orientálců, zejména od Židů. Ve starém zákoně najdeme zmínky o třídách či hierarchiích andělských. V 5. stol. po Kr. církevní spisovatel Dionysios Areopagita napsal dvě knihy o hierarchiích nebeských a pozemských; dělí anděle na 3 třídy a po 3 odděleních; znatelný je tu vliv gnostický.

Angelus Silesius,

Vlastním jménem Jan Scheffler (1624-1677), německý mystik doby protireformační. Nejdříve byl lékařem a přestoupiv 1653 z protestantismu na katolictví žil ke sklonku života v kterémsi Vratislavském klášteře. Jeho mystika je rázu čistě rozumového (spekulativního), ale překvapuje, ba unáší hloubkou myšlenek. Nejznámější (i v českém překladu) je jeho sbírka mystických veršů "Cherubínský poutník". (Pokračování.)

Karl von Eckartshausen: Kostova cesta zasvěcením do Bílé Magie

(Pokračování.)

Sotva dozněl tento hlas, rozlehlo se slují strašlivé kvílení. Ze vzdálí bylo viděti temné světélko blikající; s malým kahancem v ruce, s pohledem, sklopeným k zemi, přibližoval se sem šedivý stařec a za ním kráčelo čtyř kostlivců, nesoucí rakev.

Kosty při tomto ustoupil pln zděšení zpět a musel sebrati veškeré síly své odvahy, aby překonal svou bázeň, načež zvolal: "Koho to sem neseš do této propasti, starče?"

"Tři nevinně zavražděné oběti," odvětil tento. "Pohlédni, zde přichází ještě s dvěma rakvemi. Máš-li dosti odvahy, jsi-li dosti ctnostným, mladíku, tak je ti to božstvem dáno, tyto tři mrtvé, nevinně zavražděné, k novému životu přivést. Chceš tak učiniti?"

"Zdali chci?" pravil Kosty; "což není dobro činit povinností? Rci, jak mohu to dokázat? Co mám dělat?"

"Přísahaj mi, že vrahy budeš všade pronásledovat, kteří tyto nevinně zavraždili," pravil stařec "a já ti poradím, jakým způsobem budeš je moci opět k životu přivést."

"Přísahám vrahům těchto nevinných obětí záhubu", pravil povznešeným hlasem Kosty.

"To nepostačí," pravil stařec. "Přísahaj mi ještě, že i jejich přívržence budeš pronásledovat, že nikdy se žádným z nich na žádné společenství míti nebudeš a že vždy a všude každý jejich podnik a činnost zničíš, kdykoliv na ně přijdeš."

"I to přísahám jménem všeho božstva," pravil Kosty.

Stařec pokynul kostlivcům, tito složili rakve vedle sebe na zem a vzdálili se.

"Učinil jsi velké rozhodnutí," pravil, obrátiv se ke Kostymu.

"Jak může nějaký člověk křísiti mrtvé? A což, nepatříš i ty dosud mezi tyto? Rozpomeň se, kdo jsi - člověče - a jaký je osud člověka zde na této temné pouti života? Člověka počátek začíná v hříchu, tím se míní říct, že rodí se již s tou náklonností přidržeti se více rozmanitosti než jednoduchosti, více lpěti na vnějšku, než vnořiti se do nitra, více na hmotném nežli na duševním. Jeho rozum podléhá omylu jeho srdce, tužbám a náruživosti jeho celá bytost, zkažená špatným příkladem, je hříchem zatížena a ničena. Tento stav zhoršuje se ještě jeho povahou, výchovou, postavením a okolnostmi, do kterých jej náhoda postavila. Při svém zrození bere již na sebe část chyb a nectností svých rodičů co mravní dědictví na svět; napájel se jako děcko z prsou cizí chůvy a saje z něho již zárodek špatných náklonností. Když jeho rozum dozrává a on se ku sebevědomí probouzí, nevidí okolo sebe nic než omyl a jeho srdce je svedeno neřestnou tužbou. Jeho náklonnost ku zlému je povzbuzovaná a sílená špatným příkladem.

Klamným názorům jeho rozumu lahodí pýcha, omylu jeho srdce, žárlivost. Dětství a jinošství je věk, kdy všechno sémě zla se rozvíjí. Mravní a duševní stav se všemi způsoby výchovou i vzděláním ničí a omezuje. Duše, toužící po pravdě a světle života, nenalézá je nikde, je tísněna a nenalézá nikde opory a pomoci. V této době vnutí se mu učenci jistá mínění, jež prohlášena za neomylná, místo aby byl přiveden ku Pravdě. Z druhé strany odvedeno jeho srdce od pravé vnitřní spokojenosti a vnuceno je mu zdánlivé uspokojení, touha po marnostech, jejichž dosažení jej nikdy neuspokojuje.

Pohled na skutečnost a pravdu života zastírá se mu závojem a jeho vnitřní zrak duše obepíná se páskou zvyků a předsudků, čímž sveden na pokraj propasti bezmezné. Takto se blíží člověk, hnán stálými bouřemi v životě, ku svému stáří a smrti, při které hrozný osud vtiskuje svou pečeť na jeho průvodní list - posmrtným životem - a on ocitá se pak zde, v tomto údolí stínu, tmy a bolu.

Čistě protipřírodní ošetřování lékařské vědy týrá lidské tělo, dle svého zvyku a nevědomosti, nedostatečná útěcha a pouhé obřadnictví trápí lidského ducha,

právě v té době, kdy pocítuje své velké určení a hledá cesty, po kterých by měl dle pravdy putovati. Jak hrozná je to myšlenka, když si dovedeme představit, že ty samé zkažené součástky a prvky skládají naše tělo, pod kterými trpí naše duše mravním a vnějším tlakem, že ty samé omyly, chyby a nesprávnosti, pod kterými žije veškeré lidstvo, jsou i nám násilně vnuceny výchovou, staroustálenými zvyky a společenským postavením. Jsme obětí toho samého tyranství, kterému propadla celá lidská společnost a my přijímáme tyto nástroje tyranie, abychom s nimi své spolubratry dále mučili v domnění, že tím dosáhneme klidu a spokojenosti, když bychom jiné o ně oloupili.

Bože na nebi! Tak vypadá ono ovzduší, v kterém žijeme. Vše, vše je otráveno.

Omyl a domýšlivost vládnou rozumem.

Tužby a náruživosti srdcem.

Zločin a zatížení celou podstatou člověka.

Vše zde otráveno, vše zničeno, kdo má tu odvahu ještě při této myšlence, dýchat vzduch, který jej obklopuje; nezachvěl by se hrůzou při pozvednutí svého zraku, při pohybu a každém dojmu? A přece žije bezmála veškeré lidstvo tak klidně, tak jako mrtvé tělo mocným proudem unášeno bývá.

V tomto ovzduší žiješ i Ty. Tato temná slův, jež tě obklopuje, je korou omylů, domněnek, náruživostí a starostí lidských, které tě okrádají o čisté světlo zdravého rozumu a přirozenosti tvého ducha. Kostlivce, které jsi viděl, to jsou lidé, kteří při blikavém světle lampy, jejich rozumu, mrtvé pochovávají, poněvadž sami mrtvými jsou. V těchto rakvích pohřben je rozum, srdce a vůle, nebo-li činnost, zavraždění - mrtví.

Hrdá domýšlivost je vrahem lidského rozumu; náruživosti vrahem srdce a tužby marné ničí veškeré správné jednání. Následkem toho vyzývám tě ku velikému boji proti těmto vlastnostem a nahlíží-li tvůj rozum tyto pravdy, jež jsem tě učil, pak probudí se tito mrtví ze svého spánku a ty staneš se hoden spatřiti čisté světlo pravdy."

Při těchto slovech udeřil stařec třikrát kladivem na každou rakev, tyto se otevřely a tři andělsky krásné, vzdušné bytosti povznesly se z nich výše.

"Patř, Kosty! pravil, "jak veliké je učení lidské! Jak nádherné jsou síly, které v nás dřímají! K takovým andělským bytostem povznese se náš rozum, naše vůle a naše jednání, když zůstaneme věrni hlasu Božímu v nás.

Pozor dej, Kosty! Mrtvá je hmota, z které vytvořeno toto kladivo - mrtvá látka, z které urobena rakev, v nichž síly dřímají; avšak moje síla probudila z hmoty duchovní život, který v ní spal, tento pronikl vězením, které jej tísnilo a přešel do říše stejnorodého živlu. Tak vyvíjí se božská síla, která v obalu tělesném dříme a nezávisle na něm následuje zákony vyšších sil."

Stařec se při těchto slovech odmlčel, propast nad nimi se rozevřela a tři probuzené síly ve vzdušném odění obemkly Kostyho a vynesly jej z propasti temnoty, v které se nalézal, do výšin světelných. Zde obejmula síla činnosti sílu rozumu a splynula s ní v jednu jedinou dílu. Síla vůle sloučila se pak se sílou

rozumu a stala se ze všech třech jen jedna jediná bytost, která svou krásou a světelností rovnala se všem třem. Tato trojjednotná bytost, plná krásného vyzařování, zdála se býti podstatou krásné duchovní bytosti. Připojivši se pak ke Kostymu pravila:

"Jsem tvůj dobrý duch, který vždy po tvém boku zůstane, pokud zůstaneš věren své přísaze." (Pokračování.)

Josef Svátek: Svobodní zednáři v Čechách v XVIII. století (Pokračování.)

Již v druhé polovici XVII. Století a ještě více v prvních letech věku předešlého počaly se v Anglicku působením některých učencův a vzdělancův sestupovati společnosti za tím účelem, aby vzdělání a zásady lidskosti byly šířeny ve společnosti občanské, aby osvěta vznikala na vrstvy co nejširší a lidé aby se při všech rozdílech stavu a povolání přece pokládali za bratry a poskytovali se pomoci vzájemné. Vznešené takovéto snahy byly poprvé vyslovovány ve spisech proslulého našeho Jana Amosa Komenského, jež veleduch tento psal za pobytu svého v Anglii a zejména ve spisu „I'anegersia“ (Obecné probuzení) roku 1667 vydaném. Sestavil zde jaksi program pro veškeré člověčenstvo, jeho povznesení ke vzájemné lásce a šetrnosti, k jeho provádění svolával veškeré národy a při němž vše mělo míti jediný cíl na zřeteli: blaho člověčenstva. Zbudován měl tím býti chrám moudrosti, jenž by se podobal chrámu Šalamounovu a nad nímž by bděl nejvyšší stavitel světa: Bůh. Zásady tyto přisvojily si řečené společnosti filantropické v Anglicku a když se Komenský později přesídlil do Nizozemska, hlásal tam ústně i písemně zásady tyto, tak že i tam padly na půdu úrodnou a zavdaly příčinu k zakládání podobných spolků lidumilných, které si daly jméno „přátel kříže“, a ty pak zavdaly první podnět k tomu, že bylo podobné zřízení přeneseno též do vlasti české, jak doleji dolíčíme.

V Anglicku však nezůstali pouze při ethických zásadách velikého Moravana, nýbrž hledíce k výrokům jeho o zbudování nového chrámu Salomonova a ke slovu jeho, že Bůh jest nejvyšším stavitelem světa, zvolili pro filantropické společnosti, aby působení jejich bylo tím účinnější, organizaci středověkých hutí stavitelských čili zednických, které se byli ze všech zemí evropských nejdéle v Anglii udržely, totiž až do polovice XVII. Stol., pak ale za politických převratů tehdejších a pod vlivem nové doby i tam za své vzaly. Od starých těchto hutí zednických přijat jest název „svobodných zedníků“ neb „zednářů“, přijato též pojmenování spolku jakožto „lóže“ a roztrídění členův spolků ve tři třídy, totiž v učně, tovaryše a mistry, od nich konečně vzaty i zevnější znaky umění stavitelského, totiž modrá zástěra zednická, lžice a úhelník i ostatní příznaky, které pak postupem času byly až do titěrnosti napodobovány, tak že nové tyto společnosti „zednářské“ byly skutečnou kopií středověkých hutí zednických, aniž by se ale byly s těmitěž v dějinném neb postupně organickém spojení nalézaly. Naopak jeví se již ze stručných slov našich o učení a zásadách

Komenského, že český veleduch tento jest vlastním duchovním otcem zednářství, jak to nejzřejměji dokazuje ta okolnost, že když jednomu z předních zednářů anglických, slavnému theologovi Jakubu Andersonovi, bylo roku 1717 uloženo, aby staré skazky zednických hutí středověkých sloučil s řídicími zásadami nového spolku světového, učil týž ve své základní knize učení zednářského doslovně všech myšlenek a zásad Komenského ze spisu „Panegersie“, které podnes ve veškerém zednářstvu se dogma platí. Novější historikové zednářství uznávají také tento duchovní původ zásad svých od slavného posledního biskupa Bratří českých, jak novověkm probádáním spisův jeho bylo na světlo vyneseno, pročť i my se tutoo zajímavé okolnosti této zmiňujeme. Co později bylo od zednářů o prastarém společnosti jejich původu bájeno, spadá vše v obor výmyslu nebo dokona úmyslného klamu,¹ jímž mělo se dodati váhy a významu společností, které hned v začátků působení svého vzbudily jak v Anglii tak i v jiných státech odpor v kruzích vládních, poněvadž vedle směrů humánních počaly se v nich záhy jeviti též snahy zvrtné, proti absolutistické moci státní i církevní čelící, tak že za krátko bylo společností zednářův utíkat se v ústraní a zahalovati se v háv tajnostní, pod nímž ovšem báje a výmysly lehce bujely. (Pokračování.)

VIN: Vin: Astrolog staví horoskop (Pokračování.)

Nativita

Horoskop postavený pro jedince v okamžik jeho zrození, lhostejno jakého stáří i v kterémkoliv místě, nazývá se obvykle nativitou. Okamžikem zrození jest po pravidle první výdech dítěte, jeho pláč, prvý to samostatný projev života. Pro tento důležitý okamžik určuje astrolog stupeň a minutu do zvěrokruhu promítnuté horizontální roviny, t. j. ascedent a descedent.

Země otáčením kolem své osy opisuje vždy celý okruh o 360°, takže během jednoho dne v jeho 24 hodinách může ascedent zasahovati do ketéhokoliv stupně, jakéhokoliv z 12 znamení zodiakových. Jedna hodina časová rovná se 15 stupňům obloukovým a 4 minuty časové znamenají již celý jeden obloukový

¹ Když byla roku 1785 v Praze objevena zakladací listina náboženského bratrstva Pražského, jehož členové se nazývají „bratři obruče a kladiva“, kteréžto bratrstvo založilo roku 1382 proslulou kapli Božího Těla na rynku Nového města Pražského, ihned bylo bratrstvo toto od zednářů Pražských prohlášeno za starou „lůži zednářskou“, což i za našich dob ještě známý kompilátor dr. Glückselig určitě tvrdil, prohlašuje mistra Petra Parlěře za mistra „zednářské lůže“ Pražské a listinu onu za nejstarší dokument zednářů českých. Přímo směšné jest ale tvrzení jednoho z novověkých zednářů (jesti to dr. Julius Goldenberg, jenž vydal roku 1883 ve Vídni spis zednářský „Mit dem Winkelmasse“), kterak prý Staronová synagoga v židovském městě v Praze jest dílem středověkých zednářů, kteří prý dle Salomonské tradice umístili ve středu stavby té dva žulové sloupy, zcela podobné oněm, jaké byly stály v chrámě Salomonově v Jerusalemě. Také tři svícny, jež stojí v trojhranu před archou úmluvy v synagoze té, mají prý totéž postavení jako svícny v chrámě Salomonově, kterýžto trojhran se podnes v každé lůži zednářské zachovává. Slovem prvni židé byli prý prvními zednáři v Čechách a ti prý Salomonské tradice zednářské k nám přinesli.

stupeň.

Hest proto velmi důležitě určití dobu narození co nejpřesněji. Ascendentu, prvému to domu nebeskému, věnuje astrolog nejvíce pozornosti; nejdůležitějším pak pro další mnohá usuzování jest jeho počátek. Vládce tohoto počátku prvního domu, jak se obyčejně nazývá ta planeta, která v tomto bodě nativity jest umístěna, projevuje se v celém horoskopu velmi významně a jest ukazatelem pro převládající schopnosti i události celého života jedince. Z vládce, stupně a minuty ascendentu lze usuzovati na povahu, tělesnou konstrukci, štíhlost či náchylnost k tloustnutí, na případnou nějakou vadu atd. atd. Samozřejmě zase, že ve spojení se všemi ostatními prvky nativity, tedy všech ostatních domů a vládců všech těchto domů. Abych určití obrazného rčení, vládce prvního domu hraje vždy prim.

Na příklad, kdyby se narodila dvojčata, třeba 2. března v 6 hodin 45 minut a 7 hodin 30 minut večer, tedy s časovým rozdílem 45 minut, bude tento rozdíl v době narození hráti velmi významnou úlohu v posuzování a vypracování nativity obou jedinců. Ascendent nativity prvního dítěte bude začínati na 24 stupních 30 min. znamená ryby, dítěte druhého na 3 stupních 15. min. znamená skopce.

Mars nalézal by se na 7 stupni znamená skopce aby v obou nativitách v prvním jejich domě. Mars ve znamená skopce jest však také ve svém domě, odpovídá totiž svoji popahou znamená skopce, a měl by již tak v obou nativitách velmi význačný vliv.

Vliv Marsův bude stupňován v nativitě druhé tím, že jest vládcem počátku prvního domu a bude pravděpodobně v celé nativitě převládající svým vlivem, ježto tato druhá nativita počíná 3 stupněm, 15. min. znamená skopce.

Naproti tomu ascendent nativity prvního dítěte, počínající na 24° 30 min. znamená ryby, bude míti za svého vládce Jupitera, který se sice nalézá na 22° znamená střelce, ale jako vládce počátku prvního domu a jako mocnější nežli Mars bude míti význačný vliv v celé nativitě. Jeho vliv nebude však tak výrazný jako Marse v nativitě druhé, který jest vládcem počátku prvního domu a současně i ve svém domě i v prvním domě, nýbrž Jupiter bude v první nativitě také ještě ovlivněn částečně Marsem, v prvním domě se nalézajícím.

Budou tedy povahy těchto 2 dětí, třeba dvojčat, a třeba se narodily jen s rozdílem 3/4 hodiny, hodně odlišné a také jejich podoba bude odlišná. Jistě, že záleží při tom ještě i na dalších jiných činitelích, jak v první tak i v druhé nativitě, ale příklad náš je také jen malou ukázkou důležitosti každé minuty.

Astrologu se snadněji pracuje, když jest doba narození udána přesněji, než když údaj zní jenom ráno, večer či v noci, neb když není ani takového přibližného údaje. V takovém případě jsou astrologu nutnými některé bližší údaje ze života: úraz, těžké onemocnění, úmrtí otce či matky apod. Ježto tyto události byly napsány již v nativitě jedince, počítá nyní astrolog od této význačné události zpět a opět zjistí hodinu narození.

V tomto posledním případě jest ovšem práce s vyhledáváním doby narození obtížná, astrolog musí vypracovati více horoskopů, musí užítí několika způsobů, ale na konec přece jen dojde výsledku. Zde záleží již velmi mnoho na jeho schopnostech usuzovacích, hlavně na logickém usuzování ve vztahu k událostem života jedince. (Pokračování.)

Acharat: Česká osobnost hermetismu:

Prof. Bohuslav Adámek

Narodil se 4. 4. 1890 v Praze. Akademický malíř, profesor náboženství a hermetik. V letech 1913-14 učil na gymnáziu v Kolíně. Člen Universalie. Zemřel neznámého data.

S. A. Mérodack: Co je to astrologie?

Dnes, kdy se ocitá lidstvo na prahu duševní revoluce, vstupuje astrologie v širší známost. Měla-li během dřívějších století jen částečný úspěch, můžeme dnes směle tvrditi na základě dlouholetých pozorování a pečlivé statistiky, že výsledky jsou přesné.

Mnozí rozumí pod slovem astrologie „hvězdopravectví“, provozované za účelem divinace, t. j. prorokování. Toť mýlka vyvolaná řadou pseudoastrologů-šarlatánů, kteří šablonovitým vystavováním horoskopů, celou astrologii zesměšňují a staví na úroveň prostého hadačství.

Ve skutečnosti je astrologie empirickou vědou, která spočívá na pevných kosmických zákonech a má za základ astronomii. Astronomie spokojuje se jen studováním oběhů, složení, rozměrů – vzájemných vzdáleností a fyzických vlastností různých nebeských těles – soustav. Astrologie však – toť psychologická astronomie – filosofie hvězd. Pomocí její chápeme psychické i fyzické vlivy nebeských těles (oběžnic naší sluneční soustavy) jak na přírodu, tak na jednotlivce (různé úkazy, jako zemětřesení i různá neštěstí jsou astrologie vždy napřed oznamena!).

Abychom mohli vypracovati přesný, individuální horoskop, nutno míti v první řadě určité matematické a astronomické znalosti. Nejdůležitější části horoskopu jsou zvířetníková znamení, t. j. 12 souhvězdí, kterými slunce během jednoho zemského roku prolétne. Každé zvířetníkové znamení má zvláštní charakter a doba narození člověku podmiňuje jeho vztahy k tomu či onomu znamení a tím se projevují určité vlastnosti, charakter a osud.

Dále jsou důležitými činiteli oběžnice, jejich postavení (konstelace) jednak v rozličných zvířetníkových znameních a v tak zvaných domech horoskopu, -dále nutno bráti v úvahu jejich aspekty, tj. Vzájemné osvětlení (svírání úhlů)

oběžnic. Konečně přicházíme ještě na stálice a různé jejich seskupení hvězdné, které nutno vždy bráti v úvahu. Aby přesné propracování horoskopu bylo možno, nutno udati místo (kvůli určení zeměpisné šířky a délky), pohlaví a pokud možno přesný čas t. j. hodinu, po případě na minutu narození. Astrolog, který nežádá tato data, nebo chce jen datum narození, nepracuje individuálně – používá jen poledního postavení slunce v den narození a jeho horoskop je pouze přibližný. Tím profanuje celou astrologii – uvádí v klam neinformovanou veřejnost.

Sluneční (zdánlivou) dráhou myslí se kruh 360, rozdělený na 12 dílů po 30 a sice slunce se nalézá každý rok vždy od:

ve znamení: vládce

22. 3. do 21. 4. Skopce (Berana) Mars

22. 4. do 21. 5. Býka Venuše

22. 5. do 21. 6. Blíženců Merkur

22. 6. do 21. 7. Raka Měsíc

22. 7. do 21. 8. Lva Slunce

22. 8. do 21. 9. Panny Merkur

22. 9. do 21. 10. Vah Venuše

22. 10. do 21. 11. Štíra Mars

22. 11. do 21. 12. Střelce Jupiter

22. 12. do 21. 1. Kozoroha Saturn

22. 1. do 21. 2. Vodnáře Uran-Saturn

22. 2 do 21. 3. Ryb Neptun-Jupiter

Blíže určíme si ještě stránky charakteru a nástin osudu dle příslušnosti znamení k tak zvaným trigonům, t. j. 3 znamení, která mají vůči sobě jisté vztahy a tyto 4 trojice odpovídají 4 živlům: oheň, země, vzduch a voda.

Je trigon ohně (povaha cholerickeá): Skopec-Lev-Střelec,

Je trigon vzduchu (povaha sanguinická): Blíženci-Váhy-Vodnář,

Je trigon země (povaha melancholická): Býk-Panna-Kozoroh,

Je trigon vody (povaha flegmatickeá): Rak, Štír, Ryby.

Dle těchto pokusů může si každý z čtenářů (přibližně, jak jsem již uvedl) utvořiti úsudek o svém životě, a nyní si povšimněme, jaký vliv má znamení Skopce, v kterém vládne Mars, na zrozené v době od 22. 3. do 21. 4.

Všeobecně působí cholerickeý temperament, trochu panovačný charakter, pevnou vůli, živou mysl, energickou, ohnivou, většinou odpočinku neznalou povahu. Podnikavá, odvážná mysl, která nemiluje maličkosti a oklik. Zrození je přímý a často bezohledný (dle postavení Marsu), ale má silně vyvinutý smysl pro povinnost a touhu po neodvislosti a volnosti.

Skopci zrození jsou do jisté míry sobečtí, lehce vzrušitelní, vzdorovití, náladový a i rozmarný. Vzdor a horečnost mají původ v citlivosti, rychle vzplanou a opět se rychle uklidní. Jsou schopni spíše pro samostatnost, pro zodpovědné místo v povolání, než co podřízení, nelekají se ničeho, odváží se všeho, ale při nepříznivém osvětlení oběžnic jsou často fantasy, zmatenci ve svých činech, rádi se ukvapí ve svých citech. Rychle jednají, ve velkém nadchnutí, ale nepředloženě, rádi vzplanou, idea je okamžitě uchvátí, touží po uznání, vyznamenání, slávě a moci. Jsou v úsudku sice správní, ale často nepodrobí jej úvaze a pak je falešný. Netrpělivost, žárlivost, horkokrevnost, chlubitost to jsou chyby zrozených ve Skopci. Jsou učenliví, vtipní, mají smysl pro pořádek, krásu, harmonii a umí si v každém postavení pomoci.

V nižším vývojovém stupni tvoří toto znamení krutost, pomstychtivost, fanatismus, výstřelky, kolísavost, nepředloženost, nestálost v názorech. Vykazuje-li horoskop příslušné konstelace oběžnic jsou bigotní a slepí v dogmatických názorech. Celkem jsou dobročinní, rádi hodně vydávají, necht' nečekají díky za prokazané dobro. Umí si prosadit úctu ku svým názorům, jeví zájem o politiku a veřejný život. Zajímají se o studium, vědu, přírodu, sport. Jsou přátelé, náhlých změn. Tělesných svazků příbuzenských mnoho si neváží, ale duševního příbuzenství se velmi cení. Ovládne-li zrozený své chyby a různé vášně, nastane vzestup v jeho životě. Je-li celková konstelace horoskopu příznivá, nastane pronikavá změna v životě buď zdařilou spekulací nebo dobrodružstvím. S výchovou v Skopci zrozených jsou v mládí značné a hlavně nesnáze z volbou povolání.

Sklon k nemocem, celkový běh života, uzavře-li kd y manželství a jaké, lze určit jen dle přesného rozboru horoskopu. Dle zvířetníkových souhvězdí určíme vše jen přibližně. Obvykle uzavírá v Skopci zrozený manželství předčasné, ukvapené, spolužití je zřídka harmonické, často dojde k rozluce, k nevěře, zrozený nevěnuje péče svým dětem. Život je vystaven stálým změnám, těžkostem, cestování, mnoho změn a škod si zaviní zrozený sám. Jindy jsou to falešní přátelé a různé soudní pře.

Úspěch se dostaví obvykle v zaměstnání, majícím vztah k průmyslu (s ohněm a kovy), hornictvím, nebo v umění a ve vědě. V rolnictví dostává se zřídka úspěch. Z nemocí, ke kterým jsou v Skopci zrození náchylní, jsou hlavně poruchy zažívacích orgánů, nadýmání, křeče, vnitřní zápal a horečky, oční a mozkové nemoci, bolesti a poranění končetin.

Pramen: Letem světem, 1930

B. Anthony: Osud dvojčat a dvojníků

Již nejednou jsme poukázali na fakt, kterak osoby, narozené ve stejnou dobu, mají stejný osud, jsou jako si podobny vnějškem.

Ale jsou také dvojníci, narození za zcela různých okolností, v jiné rodině a v jiné zemi. O obojích chci uvést skutečné případy.

Znám dvojčata, podobající se jedno druhé jako vejce vejci. Rozdíl časový při narození byl nepatrný a podoba obou byla tak věrná, že musela býti označována jinou stužkou, aby je nezaměňovali.

Život obou plynul v blahobytu. Starší, živější, výbojnější se provdala velmi mladá, ale v krátkém čase došlo k rozvodu.

V té době byla mladší sestra zklamána snoubencem, takže zasnoubení bylo zrušeno.

Starší navázala novou známost, ale byla odmrštěna, když se ukázalo, že na rozvodu nese vinu ona. Zato se podařilo mladší v té době provdati.

Obě měly po jednom děcku; byli to hoši.

Mladší měla býti již rozvedena, ale poněvadž celá rodina přišla o obrovské jmění, nesvolil manžel k rozluce, neboť by byla bývala vydána naprosté bídě.

Uvolnil se s ní žítí, ale jen na oko, aby lidé neřekli, že ji zanechal v bídě.

Obě sestry jsou nešťastné a musejí si vydělávati chléb prodejem různých drobností.

Druhý obrázek:

Jsou dva bratři, podobou i povahou si podobní. Oba mají zálibu v rohovnictví, oba si zvolili stejná řemesla a oba zažili v stejném roce zklamání se svými dívkami a stali se zavrženými nepřáteli žen.

To jsou běžné případy ze života, kterých je více, než tušíme.

Svaz astrologů v Chicagu rozeslal na sta dotazníků, aby mohl konati na jich základě další studia a tím aby získal zprávy o více než čtyřech tisíc případech ze života různých lidí.

Známý astrolog Dr. Mritz uveřejnil také řadu zajímavých dokladů.

Tak píše o dvojčatech, narozených v Ženevě 11. února r. 1876. Oba skončili sebevraždou. Starší, narození přesně o 1 hod. Polední, zavraždil se o tři měsíce dřív než druhý, který se narodil o 15 minut později.

Podobně bylo u dvojčat Klause a Ditze, kteří se narodili roku 1919. Oba zemřeli 22. září r. 1924. Lékaři stáli bezradně u jejich lůžka a za noc na světě nemohlo stanoviti, jakou chorobou zmirají. Starší zesnul v časných hodinách ranních a Ditz v 11 hod. dopol.

Peer a Olof se narodili jako dvojčata. Rozdíl časový mezi narozením prvního a druhého činil přesně půl dne. Mladší byl stále churav a byl sklácen těžkou chorobou. Starší byl silnější a zdravý, ale zemřel za půl dne za mladším, raněn byv mrtvicí. Oba byli si tak podobní, jako by si byli dvojníky.

V New Yorku žil muž, který byl navlas podoben jednomu bohatému továrníku. Byl vrátným v hotelu. Oba se narodili v Itálii, ve stejný den. Oba měli stejný počet dětí, oběma zemřela žena na španělskou chřipku. Oba také stejným způsobem zahynuli. Vrátný přecházející ulici byl zachycen autem a továrník zahynul při srážce auta s rychlíkem.

Angličan Hennings měl podobný osud jako král Jiří III. byli narozeni ve stejnou hodinu; nastoupení na trůn a otevření obchodu se událo v týž den, den sňatku, počet dítek, ba i hodina smrti byly u obou stejné.

V Německu ve W. Přišel k jistému hostinskému muž, který mu byl podoben jako bratr. Ukázalo se, že jsou oba narozeni ve stejnou dobu, oba se ženili současně, měli po dvou dcerách, které se jim narodily ve stejnou dobu.

Stává se také, že se dostanou za sebe lidé, narození stejný den a rok, kteří pak umírají také v nepatrném časovém odstupu. Snad nejzajímavější je případ anglické rodiny Douglasů.

Oba manželové přišli na svět ve stejný den a hodinu, oba byli obslouženi touž porodní asistentkou a v kostele, kde oba byli křtěni, mělo po 19 letech svatbu. U obou nastala smrt ve stejnou dobu, s rozdílem několika hodin, aniž byli vážně nemocni.

K., německý astrolog uvádí případ tragického skonu sestry filmového herce Harry Liedtkeho. Otrávil se svítiplynem, a to v témž bytě, kde před 3 roky usmrtil její matku a sestru ucházející plyn. Syn tohoto herce, pocházející z prvního manželství, spáchal rovněž sebevraždu.

Dle mého mínění nespadá tento případ do skupiny výše uvedené; byli to asi jiné vlivy, jež donutily osoby jednati podobným způsobem.

Nemusíme ani choditi tak daleko. Stačí sledovati světové a domácí události podle našich předpovědí v Pohledech do budoucna, abychom se přesvědčili s správnosti vědy astrologické, zvláště je-li podpírána viděními výborného jasnovidce, jak je tomu u nás; jde o milého bratra K.

Pramen: Pohledy do budoucna, 1935

Josef Štětka: Deset pokynů pro život

1. Vlídností a laskavostí otevřeš nejspíše železné dveře brány zatvrzelých duší a zlé obrátíš k dobrému.
2. Nehrej hříchem, často přichází pokušení nevinného jako jiskérka, ale posléze nezdolné plameny obrací v nivec veškerý majetek.
3. Poznej sebe sama jako částku celku, která nikdy nezaniká, ve všech tvorech spatřuj své bratry a v Bohu otce všech.
4. Kontroluj stále své myšlenky, slova i skutky, neboť z nich se utváří budoucí tvé osudy.
5. Buď skromným ku vnějším potřebám, ale v duchu si tvoř vysoké ideály.
6. V nitru, kterého duch neovládá, bouří vášně a náruživosti, mučivá zloba, hladová přání i tísnivé touhy jako plameny pekla trápí veškerou bytost. - Nitro, které duch ovládá, jest jako tichá hladina moře, která přijímá velebný obraz nebeského klidu a míru.
7. Příklad je v životě nejlepší učitel a svědomí nejpřísnější soudce.

8. Šťastné manželství neb trvalé přátelství spočívá v oboustranné úctě a souladu duší.
9. Za práci a modlitbu se nikdy nestyd'. Zahálka ubíjí tělo a bezbožnost ducha.
10. V Kristu spatřuj projev absolutní pravdy, dobra a lásky: Boha žijícího na zemi.

Pramen:

Spiritualistická čítanka Světlo s přílohou kalendáře, 1922.

P. M.: O Králi Asokovi

Král Asoka vládl v Přední Indii asi ve 4. stol. př. Kr. Jeho královské výnosy vyryty byly do skal. Ještě dnes, po více než 2000 letech mluví tyto královské výnosy řečí, která nás hluboce dojíká a úctou plní k takovému králi. Na sta obrovských skalních nápisech ve všech dílech bývalého mocného království Asokova, tj. v celé Přední Indii, hlásá nařízení a přání krále. Praví se v nich, že stavěl velké silnice, pokraje osazoval stromy a léčivými bylinami a na křižovatkách staral se o hojnost pitné vody. Stavěl nemocnice pro lidi i pro zvířata a přeje si, aby lidé následovali jeho příkladu.

Jeden nápis zní doslova: „Co pomáhají nesčetné pověrečné zvyky, jichž používají jmenovitě ženy při nemocech, při svatbách, při narození děcka, před cestou atd!? Bídna, malicherná snaha! Kdo chce, nechť zachovává tyto zvyky: mají však málo ceny. Jen jedno nese pravé ovoce: pravé náboženství. Ale, zeptá se snad někdo, co je pravé náboženství? Konati co nejméně zla a co nejvíce dobra, prokazovati milosrdenství a lásku a býti upřímným a čistým v celém svém životě. Obmyslil jsem dobrodiním všechny bytosti, lidi i všechny druhy zvířat, až po uajištění jim pitné vody. Kdo podobně jedná, činí dobro. Jsme však nakloněni viděti jen to dobré, ale ne to špatné. Je ovšem těžko to uznati, ale je třeba jen bděti nad sebou, je třeba říci si: to jsou hříchy – zlost, krutost, pýcha – a říci si: Nepovolím ani závisti, aniž budu koho pomlouvati.“

Pramen:

Spiritualistická čítanka Světlo s přílohou kalendáře, 1922

DOKUMENTAČNÍ CENTRUM ČESKÉHO HERMETISMU²

Zkušenost ukazuje, že bádání v minulosti českého hermetismu je velmi obtížné. Důvodem toho je nejen skutečnost, že tato oblast stojí a patrně vždy bude stát stranou pozornosti historiků z povolání, ale hlavně to, že příslušné materiály nejsou nikde cíleně archivovány a zpracovávány. Písemnosti, které jsou roztroušeny v různých soukromých archivech, pak zpravidla vezmou za své po smrti jejich majitelů, a skončí buď v popelnici nebo, v lepším případě, ve sběru. Mohli bychom uvést

² V minulém čísle vypadla webová adresa DCČH, zde je již uvedena kompletně.

četné příklady, kdy se tak stalo. Dějiny českého hermetismu zhruba do roku 1948 zmapoval Prof. PhDr. Milan Nakonečný ve své knize *Novodobý český hermetismus* (Praha 1995), který - historicky vzato - doslova v poslední chvíli vyslechl pamětníky a zpracoval dokumenty, které měl k dispozici. Časová oblast od roku 1948 do roku 1989 však není zatím podchycena prakticky vůbec, a dějiny českého hermetismu po roce 1989 se dosud tvoří. Domníváme se, že je třeba poučit se z minulosti a postarat se o to, aby doklady o duchovním usilování jedinců i skupin byly zachovány i pro budoucí generace. Proto bylo v červnu roku 2001 založeno DOKUMENTAČNÍ CENTRUM ČESKÉHO HERMETISMU (viz *Svět magie*, č. 9 (3/2001), s. 103–104). V jeho čele stojí mladý člověk, jehož knihovnické povolání zaručuje odborné zpracování archivních materiálů. Tato skutečnost dává příslib, že materiály budou moci být archivovány po řadu desetiletí, takže je reálná naděje, že takto vznikne značně rozsáhlý a svým způsobem ucelený soubor informací. Cílem DCČH je doplnit chybějící údaje o historii českého hermetismu před rokem 1948, shromáždit údaje o dosud nezpracovaném období mezi roky 1948 - 1989, a průběžně dokumentovat vývoj českého hermetismu po roce 1989. Obracíme se proto na všechny, kteří by nám v tomto záměru mohli pomoci. Budeme vděčni každému, kdo nám poskytne písemné či jiné materiály, týkající se historie českého hermetismu, ať již v originálech nebo v kopiích. Apeluje na pamětníky a na žáky významných i méně známých osobností českého hermetismu, jakož i na členy zaniklých i dosud existujících okultních společností, aby sepsali své paměti. Zdůrazňujeme, že v žádném případě nechceme a nebudeme nikoho „kádrotvat“, tj. rozhodovat o tom, kdo k rozvoji českého hermetismu přispěl více či méně, a kdo tudíž může nebo naopak nesmí „vstoupit do historie“. Všichni, kdo poctivě usilovali a usilují o duchovní poznání, jsou podle našeho názoru hodni úcty. Zároveň prohlašujeme, že získané materiály nebudeme publikovat bez souhlasu osob, které nám je svěřily, a zvláště pak budeme šetřit soukromí žijících osob, pokud se k nám dostanou materiály, které se jich budou týkat. Kontaktní adresa: Petr Kalač, e-mail: dcch@centrum.cz, www.dcch.grimoar.cz

Emanuel Lešetický z Lešehradu: Mystické bratrstvo

Mystické bratrstvo, jež je roztroušeno po celém světě, poznává se podle znamení, která jsou srozumitelná zasvěceným. Jedinec, jenž obstál v duchovních i tělesných zkouškách, jimiž se připravil na mystickou Cestu, jež

začíná velebným otevřením hmotných dveří do Vesmíru, ovanut dechem věčného života stává se vydavatelem všeho stvoření, opěvatelem odvěké moudrosti a rádcem svých bližních, kteří jako slepci dosud tápou v temnotách. Od té chvíle rozumí řeči všeho tvorstva, chápe pozemské i nadpozemské, naslouchá hudbě sfér v písečném zrnku.

Vyjadřuje se obrazně, neboť představy, jež vnímá, může sdělovati jenom podobenstvími nebo symboly. To je vlastnost, vyznačující především básníky; proto mystika posvěcuje díla některých velikých poetů.

(kráceno).

Pramen: Psyche 9/1947

J. M.: Jasnovidnost

Zabývám se již delší dobu studiem praktického okultismu. Celou řadou pokusů v různých oborech tohoto, přesvědčil jsem se zcela jasně o skrytých silách a schopnostech v člověku. Zde uvádím jednu z těchto schopností – jasnovidnost. Co tu sporu jest ve vědeckých kruzích o tom, má-li se jsoucnost jasnovidu připustit či nic. Příčinou jest okolnost, že čistá jasnovidnost jest velice řídká. Ale existuje. Činil jsem četné pokusy v tomto oboru. Ve většině z nich setkal jsem se s jasnovidností suggestivní, či autosuggestivní (kdy totiž medium vidí vlastní představy nebo vsugerované) a v řidších případech s jasnovidností čistou nebo alespoň s jejím zlomkem. Dva případy skutečné jasnovidnosti tuto uvádím. V místě svého působení (jsem učitelem v J. Hradci) jsem měl příležitost seznámiti se s jednou dámou, paní D. Byla mediem v jistém spiritistickém kruhu, kamž jsem byl pozván. Na první ráz poznal jsem v ní dobrou somnambulou. Po seanci požádal jsem jí, aby mi byla některého dne k dispozici a jednoho večera provedl jsem s ní několik pokusů. Dal jsem paní té do ruky obyčejné zrcadlo s podotčením, že v něm bude vidět můj byt. Nejprve se tomu smála, ale po dvou magnetických tazích ocitá se pojednou „v jakési síni, v níž jsou troje dveře“. Dveřmi na levo vstupuje do kuchyně, „kde nikoho není a tma je tam“. Přece však vidí popisuje zcela přesně nacházející se tam nábytek. Tak přichází až ke dveřím do pokoje, kterými projde a opět zcela přesně popisuje stojící tam nábytek. Zmíní se též o tom, že v pokoji jest světlo, ale opět nikdo tam. - Vše bylo zcela správné, v onu dobu pokusu nebyl nikdo právě v bytě, jak jsem zjistil. Po pokuse tvrdí však jiná dáma, že vše jest hypnóza a já že myšlenky mediu sugeruji. Navrhuje tedy jiný pokus. Na starou uprášenou krabici, služkou s půdy přinesenou, klade medium ruku. Nikdo neví, co v krabici jest. Táži se: „Co vidíte?“ - „Nic.“ Učiním dva magnetické tahy a medium vidí „podobenku, na ní dáma v bílých šatech a vedle toho kartáč“. Otevřeme krabici a v ní podobenka, na ní popsána dáma a vedle toho kartáč. - Pokus se tedy opět zdařil. Pokusy tyto a podobné byly velice zajímavé. Škoda jen, že ona dáma se znovu provdala a manžel, p. dr. D., není přítelem těchto věcí a proto vzácná hřivna leží zahrabána.

Pramen: Okultní a spiritualistická revue, 3/1922